

תת"ע 144/12/18 - מדינת ישראל נגד זוהר פתיחי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 יוני 2019

תת"ע 144-12-18 מדינת ישראל נ' פתיחי

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

זוהר פתיחי

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הנאשם נהג רכב (מונית) ברח' ויצמן בת"א וכי בהתקרבו למעבר החצייה לא איפשר הוא עפ"י הטענה להולכת רגל שחצתה במעבר החצייה להשלים את החצייה בבטחה וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העידה השוטרת הגב' אור באבא (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1) וכן מזכר שערכה (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשה סקיצה שערך ביום דיון ההוכחות (סומנה נ/1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי דעתי לראיות והתרשמתי באופן ישיר מהעדויות הגעתי לכלל מסקנה שהמאשימה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה.

מצאתי, בכל הכבוד, כי לא רק גירסת השוטרת מצביעה על אשמתו של הנאשם, אלא גם גירסת הנאשם עצמו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטרת ערכה דו"ח אשר מן הפרטים המצויים בו עולה כי היתה לה תצפית טובה אל עבר המתרשש.

לא זו בלבד שהנאשם לא סתר את דבר טיב תצפיתה של השוטרת אלא שכעולה מהתרשים שהוא עצמו שירטט

(הסקיצה נ/1) מיקום השוטרת היה קרוב וממש מול מקום ההתרחשות.

השוטרת תיארה בדו"ח (ת/1) באופן נכון גם את מיקום וכיוון נסיעתו של הנאשם עם מוניתו.

השוטרת גם ידעה לתאר בדו"ח כי הולכת רגל החלה בחציית הכביש ממזרח למערב (כיוון חציה אשר למעשה גם הנאשם אישר בעדותו) וכי הולכת רגל זו הגיעה כבר לפס השלישי של מעבר החציה מבין 8 פסים מסומנים וזאת עת המשיך הנאשם בנסיעה תוך שהוא עוקף מימין אוטובוס אשר עמד בנתיב השמאלי לפני מעבר החציה על מנת לאפשר להולכת הרגל הנ"ל לחצות.

השוטרת ידעה עוד לפרט כי לאחר שהנאשם חלף או אז הולכת הרגל סיימה את החציה.

לענין הראות וטיב תצפית השוטרת גם לא נסתרה גירסת השוטרת על כי בעת האירוע היה אור יום (10:50 בבוקר) וכי הראות היתה טובה וגם לא היתה הפרעה לשדה הראיה.

אף לא נסתרה גירסת השוטרת כי היא שמרה על קשר עין רצוף.

התרשמותי מכל אלה, ומדרך עדותה של השוטרת בפני, היא כי תצפיתה היתה טובה וברורה וכי היא גם היתה מרוכזת במתרחש.

לציין עוד כי בתגובתו הספונטנית של הנאשם כנהג על אתר אף ציין הוא את הדבר הבא: "הולכת הרגל רצה לכביש וראיתי אותה אחרי שעברתי. האוטובוס הפריע לי".

ובמילים אחרות : הנאשם מאשר כי אכן היתה הולכת רגל על מעבר החציה ולדבריו האוטובוס הפריע לו לראות אותה.

הנאשם אגב לא הציג כל שאלה לשוטרת בקשר עם ריצה כביכול של הולכת הרגל ולציין כי השוטרת לא רשמה כל חריגה מחציה רגילה.

בעדותו מאשר הנאשם כי אכן הוא עקף מימין את האוטובוס שעמד לפני מעבר החציה.

בהקשר זה אני נותן אמון בגירסת השוטרת כי האוטובוס לא סתם כך עצר לפני מעבר החציה בנתיב השמאלי אלא עשה זאת כדי לאפשר להולכת הרגל לחצות.

הנאשם טען בעדותו כי החזית של האוטובוס הסתירה לו את מה שקורה וכי לכשהשלים הוא את הנסיעה שלו על מעבר החציה הבחין בהולכת הרגל על מעבר החציה, שהגיעה מצד שמאל.

ובכן, בצדק היפנתה התובעת לכך שאם יכול היה הנאשם לראות את הולכת הרגל אגב מבט שמאלה שלו(כפי שתיאר) ,

אזי פירוש שהולכת הרגל כבר החלה והיתה על מעבר החציה עת טרם השלים הוא את המעבר שלו עם מוניתו את מעבר החציה בנסיעה קדימה, ופירוש כי היה עליו להימנע מלכתחילה מלעקוף את האוטובוס אגב נטילת הימור שמא הולכי רגל חוצים משמאל.

ואם בכל אלה לא די, הנאשם גם נמנע בהליך זה מלפעול כדי לדאוג שנוסע שהיה עמו ברכב יגיע להעיד כדי אולי לתמוך בגירסתו. לציין כי בישיבת ההקראה הוסבר לנאשם (ראה הפרוטוקול מאותו מועד) כי ככל שהוא זקוק לעזרת בית המשפט בזימון עדי הגנה, עליו לפנות לבית המשפט. הנאשם לא עשה כן.

אני נותן אמון בגירסת השוטרת כי היא עצמה ראתה ואכפה ולא כל אחר, וגם נקטתי באזהרה עצמית בקשר לכך שעדת תביעה יחידה בתיק זה בפני.

בכל הכבוד, אני דוחה את גירסת הנאשם על כי כביכול האוטובוס היה "תקוע מספר דקות" שם. כאמור, מצאתי, עפ"י התרשמותי הישירה ליתן אמון בגירסת השוטרת על כי כל שעשה האוטובוס הוא לעצור לפני מעבר החציה כדי לתת זכות קדימה להולכת הרגל.

אין למצוא בתגובתו של הנאשם על אתר כי עקף אוטובוס תקול כביכול וגם אין למצוא בגירסתו על כי כביכול היפנה שימת ליבה של השוטרת על אתר לטענה מהותית שכזו.

אלא שאפילו הייתי מקבל (ואינני מקבל) את גירסת הנאשם כי האוטובוס נעצר לפני מעבר החציה זמן העולה על הדרוש, עדיין אין פירוש שהיה דרור לנאשם כנהג המתקרב למעבר חציה שחלקו של המעבר מוסתר, לנוע ברצף אגב עקיפה מימין של האוטובוס ומבלי לקדם פני אפשרות קיום הולכי רגל שיש ליתן להם בכל מקרה במקום זה זכות קדימה במעבר החציה. אם מעבר חציה מוסתר בחלקו אזי על אחת כמה וכמה שקמה חובה לזהירות יתרה, להימנעות מעקיפת רכב שנעמד לפני מעבר חציה, ולמתן זכות קדימה להולכי רגל, במקום לסכנם. (וראה לעניין זה לא רק את תקנה 67 (א) לת"ת אלא גם את תקנה 67 (א2) וגם את תקנה 47 (ה)(3) לת"ת).

לציין עוד כי בתרשים נ/1 שערך הנאשם ביום הדיון יש אף כדי לחזק את גירסת השוטרת על כל פרטיה.

לאור כל המפורט לעיל מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 30 יוני 2019, במעמד הצדדים